ROZHODNUTÍ KONTROLNÍHO ÚŘADU ESVO

č. 94/16/KOL

ze dne 11. května 2016,

které požaduje, aby Norsko nepřijalo opatření oznámené na základě čl. 4 odst. 2 aktu uvedeného v bodě 56g přílohy XIII Dohody o EHP (směrnice Rady 97/70/ES, kterou se stanoví harmonizovaný bezpečnostní režim pro rybářská plavidla o délce nejméně 24 metrů), pokud jde o plavidla, jež ke splnění požadavků na stabilitu používají chladírenské nádrže s mořskou vodou [2016/1891]

KONTROLNÍ ÚŘAD ESVO,

s ohledem na akt uvedený v bodě 56g v kapitole V přílohy XIII Dohody o EHP (směrnice Rady 97/70/ES ze dne 11. prosince 1997, kterou se stanoví harmonizovaný bezpečnostní režim pro rybářská plavidla o délce nejméně 24 metrů ([1]), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „akt")), začleněný do Dohody o EHP protokolem 1 k uvedené dohodě, a zejména na čl. 4 odst. 4 písm. b) uvedeného aktu,

Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Dopravního výboru ESVO,

v souladu s přezkumným postupem,

s ohledem na rozhodnutí Kontrolního úřadu ESVO (dále jen „Kontrolní úřad") č. 103/13/KOL ze dne 13. března 2013, kterým se zmocňuje člen kolegia zvlášť odpovědný za dopravu činit určitá rozhodnutí (dokument č. 578349),

vzhledem k těmto důvodům:

Dne 21. dubna 2015 předložil norský námořní úřad s odvoláním na čl. 4 odst. 2 aktu oznámení o výjimce ve vztahu k rybářským plavidlům, která jako zátěž používají chladírenské nádrže s mořskou vodou (dokument č. 754705).

Dne 16. září 2015 informoval Kontrolní úřad Norsko, že nepovažuje předložené oznámení za dostatečně podložené (dokument č. 773295), a vyzval jej, aby své oznámení vzalo zpět, nebo aby ke stávajícímu oznámení poskytlo doplňující podklady. Norsko Kontrolnímu úřadu sdělilo e-mailem z 25. září 2015, že bude k oznámení dodána další dokumentace (dokument č. 774042).

Doplňující informace obdržel Kontrolní úřad od norského námořního úřadu dne 23. listopadu 2015 (dokument č. 781516). Kontrolní úřad tedy považuje oznámení za řádně podané až od tohoto data a počínaje tímto datem také začíná běžet šestiměsíční lhůta stanovená v čl. 4 odst. 4 písm. b) aktu.

Podle norského oznámení hodlá země změnit své vnitrostátní právní předpisy za účelem přijetí následující výjimky:

> „V § 3–2 odst. 4 nařízení č. 660 ze dne 13. června 2000 o stavbě, provozu, zařízení a prohlídkách rybářských plavidel o celkové délce nejméně 15 m bude za slova „trvalé vybavení" doplněn následující text:
>
> Plavidla, jež ke skladování a chlazení úlovků používají chlazenou mořskou vodu, mohou nádrže s touto vodou využívat ke splnění požadavků na stabilitu. Tato plavidla musí být vybavena systémem, jenž v každé nádrži sleduje přesné množství vody. Nedosahuje-li hladina vody minimální požadované výšky podle schválených výpočtů stability, musí se v kormidelně aktivovat vizuální i zvukový poplašný signál."

Podle pravidla 2 (kritéria stability) v odst. 3 kapitoly III přílohy I aktu musí být u plavidel o délce méně než 45 m zátěž trvalá, a je-li trvalá, musí být celistvá a na plavidle bezpečně upevněná. Kapalnou zátěž mohou správy států EHP akceptovat jen tehdy, když je uložena ve zcela naplněných cisternách, které nejsou spojeny s žádným čerpacím systémem plavidla. Podle toho, jak Norsko výjimku popisuje, tomu tak není.

([1]) Úř. věst. L 34 9.2.1998 s. 1.

V čl. 4 odst. 2 aktu se stanoví, že v rámci postupu podle odstavce 4 uvedeného článku použijí státy EHP pro přijetí opatření obsahujících výjimky pravidlo 3 odst. 3 kapitoly I přílohy protokolu z Torremolinos. Podle pravidla 3 odst. 3 musí plavidla, která lze od požadavku osvobodit, provozovat rybolov v blízkosti pobřeží, avšak z oznámení Norska vyplývá, že tomu tak není („velká část rybářského loďstva se účastní pelagických operací velmi daleko od přístavů“).

Jak navíc vyplývá z pravidla 3 odst. 3 kapitoly I přílohy protokolu z Torremolinos ve spojení s čl. 4 odst. 4 aktu, musí Norsko poskytnout důkazy o tom, že uplatňování požadavků protokolu z Torremolinos je vzhledem k vzdálenosti oblasti, v níž plavidlo působí, od jeho domovského přístavu ve vlastní zemi, k typu plavidla, k povětrnostním podmínkám a k neexistenci obecných rizik pro plavbu nepřiměřené a nerealizovatelné.

I když Norsko předložilo několik argumentů, aby výjimku odůvodnilo, jako například „větší váhu a nižší palivovou účinnost plavidel, zvýšený valivý pohyb, omezený akční rádius, nižší nosnost a skutečnost, že majitelé stavějí větší lodě, než je zapotřebí“, a tvrdí také, že na plavidlech používajících chladírenské nádrže s mořskou vodou nedochází k mimořádným událostem, tyto argumenty se považují především za provozní a zjevně nesplňují požadavky pro udělení výjimek v souladu s pravidlem 3 odst. 3 kapitoly I přílohy protokolu z Torremolinos.

V rámci spolupráce Kontrolního úřadu s Evropskou agenturou pro námořní bezpečnost (EMSA), která byla navázána na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1406/2002 ([1]) o zřízení této agentury, požádal Kontrolní úřad v souvislosti s tímto oznámením o pomoc.

Agentura EMSA ve svém posouzení ze dne 8. října 2015 (dokument č. 776081) dospěla k závěru, že z technického hlediska je akt, co se týče trvalosti zátěže, velmi konkrétní, a že pokud jde o výjimky, správy států EHP mohou kapalnou zátěž akceptovat jen tehdy, když je uložena ve zcela naplněných cisternách, které nejsou spojeny s žádným čerpacím systémem plavidla. V případě oznámeného opatření tomu tak není. Agentura EMSA navíc poukazuje na to, že pravidlo 3 odst. 3 kapitoly I přílohy protokolu z Torremolinos se vztahuje na plavidla plující v blízkosti pobřeží, zatímco Norsko hodlá uplatnit výjimku pro plavidla zapojená do „pelagických operací velmi daleko od přístavů“.

Po obdržení chybějících informací od Norska dne 23. listopadu 2015 byla agentura EMSA v prosinci 2015 kontaktována znovu za účelem aktualizace poskytnutého poradenství. Nejnovější poradenství této agentury založené na doplňujících informacích poskytnutých Norskem plně potvrdilo provozní povahu oznámených opatření a agentura EMSA uvedla, že se tudíž na jejím posouzení z října 2015 nic nemění.

Kontrolní úřad má za to, že opatření, které Norsko předložilo, nesplňuje relevantní požadavky na udělení výjimky stanovené v aktu, jelikož i) Norskem navržený čerpací systém není podle aktu pro výjimku způsobilý; ii) plavidla, na něž by se potenciální výjimka mohla vztahovat, neprovozují rybolov v blízkosti pobřeží a iii) Norsko nedoložilo, proč je uplatňování aktu nepřiměřené a nerealizovatelné. Kontrolní úřad proto zastává názor, že oznámená výjimka není odůvodněná.

Kontrolní úřad proto vyžaduje, aby Norsko navrhovaná opatření nepřijímalo.

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

1. Navrhované opatření, pokud jde o plavidla, jež k plnění požadavků na stabilitu používají chladírenské nádrže s mořskou vodou, oznámené Norskem dne 23. listopadu 2015 podle čl. 4 odst. 2 aktu uvedeného v bodě 56g kapitoly V přílohy XIII Dohody o EHP (směrnice Rady 97/70/ES), není odůvodněné.

2. Norsko dané opatření, pokud jde o plavidla, jež k plnění požadavků na stabilitu používají chladírenské nádrže s mořskou vodou, oznámené Norskem dne 23. listopadu 2015, nepřijme.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1406/2002 ze dne 27. června 2002, kterým se zřizuje Evropská agentura pro námořní bezpečnost (Úř. věst. L 208, 5.8.2002 s. 1).

3. Toto rozhodnutí je určeno Norsku.

V Bruselu dne 11. května 2016.

Za Kontrolní úřad ESVO

Helga JÓNSDÓTTIR	Carsten ZATSCHLER
členka kolegia	*ředitel*